

Udvalgets Forslag, at Lovens Titel forandres til „Lov om nogle Forandringer i Lov af 26de Marts 1852 om Sandflugtens Dæmpning“.

vedtoges uden Afstemning, som en Folge af de tidligere Afstemninger.

Enstemmigt med 60 Stemmer henvises Lovforslaget til 3die Behandling.

Ændringsforslag indkrævedes til næste Dags Aften.

Man gik derefter over til det sidste Numer paa Dagsordenen, 2den Behandling af Udcast til Lov om Afløsning af Forpligtelse til at erlægge Brokorn og Bropenge. Lovudkastet findes i Anh. A., Sp. 31, 1ste Behandling i Tidensens Sp. 203, og Udvalgets Betænkning i Anh. B., Sp. 289 ff.)

Foruden de af Udvalgets Fleertal og Minoritet i Betænkningen Anh. B., Sp. 294—296, samt 298—300 stillede Ændringsforslag vare nedenstaaende Forslag fremkomne:

Af Bregendahl:

Til § 3.

I 2den Linie efter Ordet „Broen“ tilføies: „og hvis Ret til at oppebære Indtægter af Broen ikke af anden Grund maa ansees fortabt,“

Til § 4.

Slutningen af § 4 fra Ordet „svare“ afsattes saaledes:

„svare Brokorn eller Bropenge, dog kan Indenrigsministeriet meddele den Commune (§ 2), som overtager Broen, Tillæbelse til i et Tidrum indtil 12 Aar efter Overtagelsen at oppebære de tidligere Indtægter af Broen eller en Deel deraf.“

Til § 11.

Beslutningen af § 11 tilføies:

„Derhos kan Indenrigsministeriet i særegne Tilfælde, især hvor Ret til at oppebære Brokorn eller Bropenge maa ansees grundet i et reelt Privilegium, tilstaae vedkommende Commune (§ 2) et Tilskud af Statskassen til Broens Indløsning.“

Til § 13.

Ordene „Mølleren paahvilende“ udgaae og efter Ordet „Vedligeholdelsen“ tilføies:

„der rettligen maatte paahvile Mølleieren,“

Det Afsnit, der først fattes under Forhandling, dannedes af Lovudkastets § 1 tilligemed Mindretallets Forslag til samme.

Ordføreren (Hasle): Thinget vil see, at der er to Anskuelser, der have gjort sig gjældende i Udvalget. Med Hensyn til den Paaragraph, der nu foreligger, komme disse Anskuelser ikke væsentlig frem, idet den i § 1 foreslaaede Ændring kun gaaer ud paa, at det Princip, der gaaer igjennem Regjeringens Udcast, consequent skal gjennemføres, og at Brokorn derfor vedblivende skal ydes til de Broer, der ligge paa Veie, som komme ind under Hovedlandeveisene. Sagen angaaende Broerne paa Hovedlandeveisene er ordnet ved en kongelig Resolution af 1849, hvis Folge Brokorn er bortfalden uden Erstatning; derved har Staten paataget sig store Byrder, idet Veikassen ligesuldt har maattet yde den private Broeier Erstatning. Nu er der vel ikke mange Broer igjen paa Hovedlandeveisene, men da der dog ere nogle, saa er det forekommet Mindretallet, at for disse Broers Vedkommende bør Brokornsaafgiften ikke bortfalde, ligesom heller ikke for de Broers Vedkommende, som ligge paa Veie, der kunne blive optagne mellem Hovedlandeveisstrækningerne, da det jo ogsaa vilde medføre Tab for Statskassen, naar Brokornsvælsken